

De mummie van Christo

Tijdens het verkennen van het thema Het Oude Egypte in de onderbouw merk ik dat de betrokkenheid van mijn groep de kant opgaat van mummies. Ik besluit een mini-les over mummies te geven. De kinderen verwonderden zich dat ook katten en andere dieren ingepakt worden. Ze gaan zelf aan de slag en pakken knuffels in. Tijdens buitenspelen spelen ze Toetanchamon in een kist, met gekruiste armen. Er verschijnen hiërogliefen op de stoeptegels.

“Ik wil de auto van mijn vader wel inpakken en crossen over de wolken” , vertelt een leerling tijdens een filosofisch kringgesprek dat volgt. “Dat kan helemaal niet, dat is veel te groot!”

“Waarom niet?” vraag ik. Ik ken iemand die een heel groot huis heeft ingepakt. En een brug. Ik laat de groep afbeeldingen zien van het werk van de kunstenaar Christo . Er gaat een wereld voor ze open.

“De lucht kun je niet inpakken!” “Jawel hoor”, roept een andere leerling, “met een ballon”. Het gaat helemaal los in de groep.

Het thema het oude Egypte raakt op de achtergrond en de groep gaat van alles inpakken. Wat zie je? Wat voor een vorm heeft het voorwerp? De leerlingen raken in de ban van contouren en gaan ook voelen en ruiken, alle zintuigen komen aan bod.

Mijn groep sluit het thema af met een tentoonstelling. Er worden rondleidingen gegeven en leerlingen vertellen over het werk van Christo.

Een leerling heeft zichzelf met wc papier als mummie ingepakt en gaat twee uur lang doodstil op een stoel zitten met een bordje erbij: ‘de levende-kunstenaar-mummie, nu zie je mij anders!’

Ik prikkel de fantasie van mijn leerlingen, alles kan in je eigen fantasie en ik ben er als leerkracht om jou te helpen dat te verbeelden, als je dat wilt.

Dymph van Griensven